

VAN ZOYS TOT SOEST

TIJDSCHRIFT VAN DE
"HISTORISCHE VERENIGING SOEST"

Foto omslag:

De ' Veenhuizertol', hoek Koningsweg/Jachthuislaan.
Sinds 1998 weer Soester grondgebied na grenscorrecties tussen Soest en Baarn.

Historische Vereniging Soest
Opgericht 8 mei 1980.

Bestuur:

Voorzitter : W.P. de Kam, Emmalaan 3, Soest
Secretaris : Mevr. E.M. Stolwijk, Kruisweg 2, Soest.
Telefoon 035-6017113
Penningsmeester : A.F.M. Krijger, Clemensstraat 54, Soest
Overige leden : R.P. van Dorresteyn, Kolonieweg 6a, Soest
A.J. van den Dijssel, Irenelaan 7, Soest
J.E.J. Hilhorst, Plasweg 57a, Soest
W.C.J.M. Peters, van Mecklenburglaan 24, Soest
W. Routers, Cimbaal 19, Soest.
Redactiecommissie : J.E.J. Hilhorst
W.P. de Kam
W.C.J.M. Peters
A.F.M. Krijger
Redactie-adres : Plasweg 57a, telefoon: 035 - 6018639
E-Mail: johhilh@casema.net
Homepage : www.soest.nl/hvs
Omslag : W. Routers
Grafische verzorging : Drukkerij Practicum BV, Torenstraat 22a, Soest
Alle rechten voorbehouden.

Overname uit deze uitgave is alleen toegestaan na schriftelijke toestemming van het bestuur van de Historische Vereniging Soest.

CORRIE VAN BEEK, ARCHIEFBEHEERDER SOEST

Op 1 juli j.l. ben ik begonnen als archiefbeheerder voor de gemeente Soest en wel voor drie dagen per week. De woensdag is de publieksdag en deze kan bestaan uit het ontvangen van bezoekers die onderzoek willen doen en gebruik willen maken van de archieven en de documentatie die deze gemeente rijk is.

Deze dag gebruik ik ook voor het beantwoorden van brieven waarin gevraagd wordt om informatie en andere zaken die archieven betreffen. Op de donderdag en vrijdag zal mijn werk bestaan uit het inventariseren van de "jongere" archieven. Jonger staat in dit geval voor archieven die gevormd zijn tussen 1928 en de jaren 80.

Het resultaat van deze arbeid zal zijn een inventaris van deze archieven zodat deze ontsloten zijn en toegankelijk voor de onderzoeker. Mijn voorganger, Mieke Lansink, heeft vooral de documentaire bestanden toegankelijk gemaakt voor derden en met Ton Reichgelt's "inventaris van de archieven van de gemeente Soest" is uitstekend te werken. De heer Reichgelt is ook de persoon die mij, heel prettig, wegwijs maakt in de archieven, verzamelingen en andere zaken die van belang zijn voor het werken als archiefbeheerder in de gemeente Soest. Mijn kennis omtrent Soest en zijn geschiedenis is nog niet bijzonder groot maar daar wordt aan gewerkt.

Naast mijn baan als archiefbeheerder voor de gemeente Soest werk ik 2 dagen per week als archivaris in de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

EEN VERDWENEN BEHUIZING IN HET BUITENGEBIED VAN SOEST TERUGGEVONDEN.

J.J. Meerts

Er zullen in het gebied ten zuiden van de Wieksloterweg in het gebied "Laag Hees" (Pijnenburg) nog meer behuizingen gestaan hebben dan nu, maar op de oude kaarten trok er één speciale aandacht, namelijk "Het Hooge Huijs".

Op de eerste officiële kadasterkaart uit 1832 is het vermeld. Na enig zoekwerk in de topografische atlas in het Utrechts archief zijn enkele detailkaarten gevonden. Daarna werd - het bleek redelijk eenvoudig - in het veld gezocht. De lokatie is gevonden aan de zuid/west grens van Soest en Zeist, dicht bij de achterzijde van de Willem Arntz Hoeve. Het stuk land waar het "Het Hooge Huijs" heeft gestaan is een duidelijk afwijkend patroon in het landschap. Het is een perceel van 105x85 meter, door sloten aan drie en een halve zijde afgebakend. Een eerste verkenning leverde niet veel op. Een oude wilde kastanjeboom (men zou denken op het middenplein); geen bijzondere planten. Het hele perceel is beplant met zomereiken, waar in de loop van de tijd dunning heeft plaatsgevonden. Opvallend waren twee grote plekken met brandnetels.

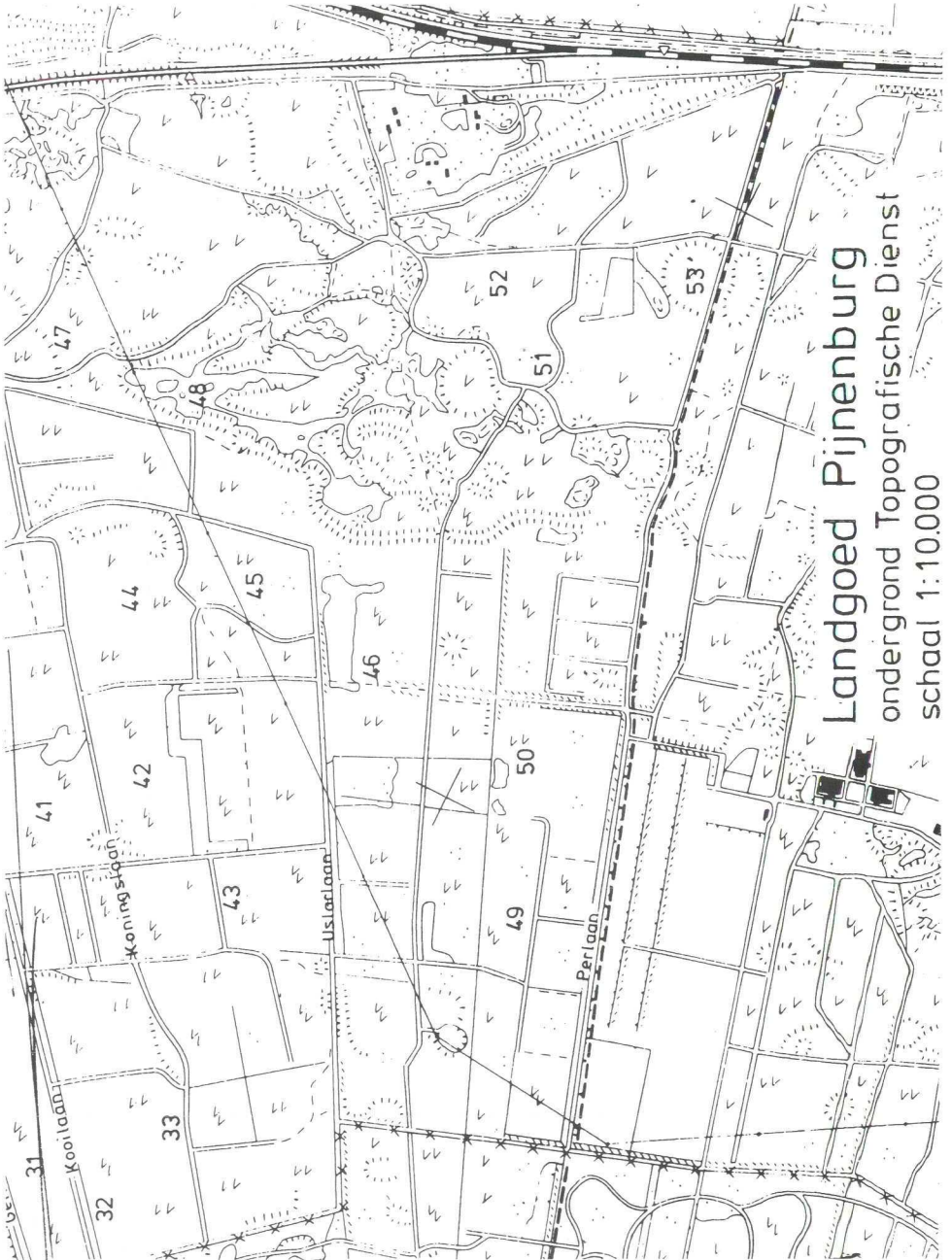
Een tweede onderzoek naar deze plekken met prikproeven leverde ondergrondse funderingsresten op. Hierna volgde onderzoek in de kadaster-archieven van de gemeente Soest. Archiefstuk nr 577 Soest vermeldt: "Nommers van de perceelsgewijze leggers sectie F. Nr 71 genaamd "Hees".

Het bedoelde stuk land waarop "Het Hooge Huijs" is in 1832 (archief Soest nr 568)

nr 239 Weiland groot	24R.70E
nr 240 Huis-Schuur en plaats groot	15R.10E
nr 242 Tuin groot	10R-30E
nr 243 Bouwland groot	29R-50E

Eigenaar is Looyer de Wed Rijk van -Bouwvrouw.

Naast de eigenlijke plek van "Het Hooge Huijs" waren nog meer kadastrale percelen in het bezit van deze eigenaar, nl. nrs 237 t/m 249 met een gezamenlijke oppervlakte 14B.397R.430E, bestaande uit Bosch-Heide-Bouwland. In 1837 ging het in eigendom over naar Daniël Jacobus Gildenmeester, wonende te Zeist.

Landgoed Pijnenburg
ondergrond Topografische Dienst
schaal 1:10.000

Bij nummer 49 is het Hoge Huys gesitueerd

In 1849 ging het in eigendom over naar Andries de Wilde, wonende te Baarn en vervolgens in 1865 naar Herman Albrechts Insinger, wonende te Baarn. In 1990 ging de eigendom over naar Fortis-Amev Onroerend Goed. Nog enkele vaststellingen in het terrein.

Links van het stuk grond ligt een pad. Dit pad volgend komt men op de huidige Verlengde Oude Utrechtse weg. In tegengestelde richting (zuiden) loopt het pad naar het akkerland van de Willem Arntz Hoeve door richting Utrecht.

Onderzoek leverde verder op dat de heer Beijen (verenigingslid) zich, tijdens een gezamenlijke wandeling, wist te herinneren dat er in zijn jeugd muurresten te zien waren en dat de huidige misvormde beuken de overblijfselen van een vroegere laan met haagbeuken zijn geweest. Ook werd mij verteld dat de restanten van het huis in 1910 zijn gesloopt.

De vraag die mij blijft boeien is: "Wat was "Het Hooge Huis"? Een oude boerderij of een oude boerderij met herberg en afspanning, gelegen aan de "Gemene Weg" (Utrechtseweg) zoals beschreven in het artikel over Hees (Van Zoijs tot Soest 5e jaargang nr. 3 - W. Klein).

Voor zover nu bekend zijn er geen tekeningen, foto's, schilderijen of beschrijvingen van "Het Hooge Huijs". Wellicht kan enig archeologisch onderzoek meer duidelijkheid verschaffen. Wie weet meer?

BRONNEN:

GEMEENTEARCHIEF SOEST

UTRECHTS ARCHIEF.

MONUMENTEN: HET CENAKEL

H. Gerth

Het monument wat nu volgt staat in Soesterberg en wordt "het Cenakel" genoemd. Dat is een vertaling van "Avondmaalzaal". Het gebouw is een slotklooster en eigendom van de vereniging van Slotzusters te Steijl (gem Tegelen). Het slotklooster werd tot voor kort gebruikt door de Congregatie van Dienaressen van de Heiligen Geest van de Altijd durende Aanbidding".

Vooraf nog een stukje historie.

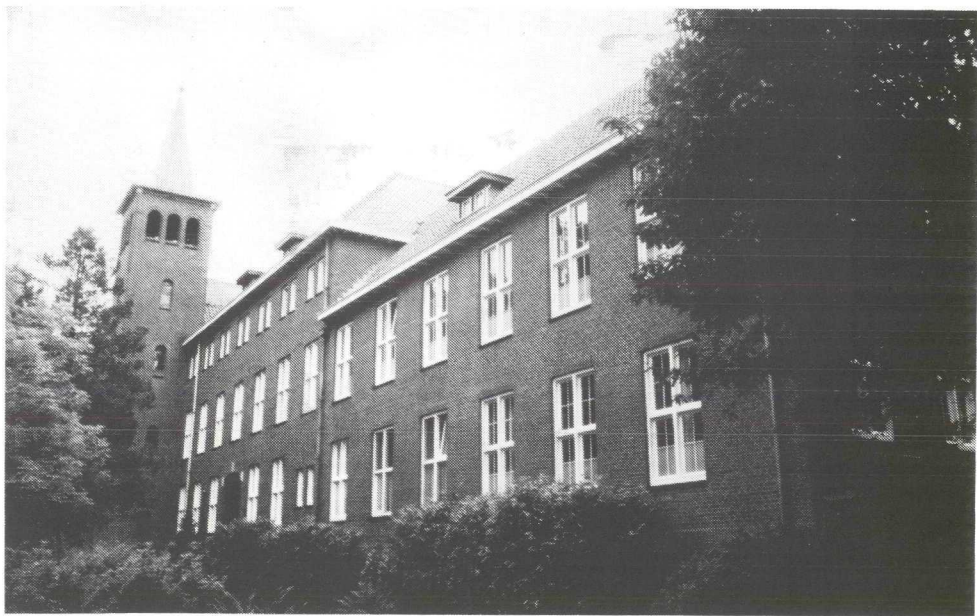
Op de hoek van de tegenwoordige Richelleweg, voorheen de "Laan van Duquesne" geheten, lag een schitterende buitenplaats "Hoog en Wel".

Eigenaar is P.A.C. de Haan Huegenholz. De bouwdatum is vermoedelijk vroeg in de 19e eeuw. Van 1863 tot 1870 is D. Frankenhuizen de eigenaar en na een grote verbouwing krijgt de villa de naam "Eikenhorst". De dames van de Wiel maken van de villa een pension. In 1920 wordt de villa verkocht aan de paters van St. Jan (de bureu) die er een missiehuis van maakten en er de naam "Het Cenakel" aan gaven.

In juni 1926 maakten de monniken plaats voor de nonnen. De villa is al spoedig te klein en er achter wordt een nieuw klooster gebouwd. De eerste steen wordt op 21 november 1939 gelegd.

De oude villa wordt nog als wasserij en opslagruimte gebruikt en in 1959 afgebroken om plaats te maken voor een nieuwe kloostervleugel. Twee lanen vormen het laatste restant van de oude buitenplaats. De tuin werd geheel ommuurd zodat de zusters ongezien een luchtje konden scheppen. Verder werd de Lourdesgrot nagebouwd en achter in de tuin een kleine begraafplaats ingericht.

Het nieuwe cenakel is gebouwd in de stijl van de Delftse School en de ontwerper was J Fransen uit Roermond.

Het klooster is een bakstenen pand op een rechthoekige plattegrond, bestaande uit een souterrain, twee verdiepingen en een zolderverdieping onder een afgeplat zadeldak met een grote overstek, gedekt met pseudo-romaanse pannen. De voorgevel heeft een getoogde inpandige portiek, waarin een dubbele getoogde houten deur met een driedelig glas in lood bovenlicht, te bereiken via een gemetselde trap met natuurstenen treden.

Aan weerskanten van de ingangspartij zijn drie venstertraveën ingenomen door roeden pseudo kruisvensters, met uitzondering van de meest rechtse travee. Deze heeft twee kleine vierruitvensters. De eerste verdieping heeft pseudo-kruisvensters als op de begane grond. Het souterrain heeft getoogde vierdelige lichten, waarvoor dievenijzers.

De kapel, die links op het hoofdvolume ligt bestaat uit een basilicaal schip onder een zadeldak, aan de zuidzijde afgesloten door een halfrond koor onder een vijfvoudig schilddak, geflankeerd door een tweetal sacristiën onder gedrukte zadeldaken.

De zuster hebben in augustus 1999 afscheid genomen van het Cenakel. Het klooster wordt aangepast en door het Kontakt der Continenten (het voormalig missiehuis St. Jan) als vergader- en logeercentrum in gebruik genomen.

BRON: HET MONUMENTEN INVENTARISATIE PROJECT
SOESTERBERG VROEGER EN NU, W EN D TOP.

DE SCHATTEN VAN HET GEMEENTEHUIS..... (slot).

Joop Piekema

"Ach, mijnheer Piekema, de tijd die we aan u besteden is maar één seconde van de eeuwigheid". Dit antwoordde een Goese archiefambtenaar op mijn vraag of ik niet teveel tijdsbeslag op hem legde. De ware archiefmentaliteit!

Ik was in Goes - de plaatselijke uitspraak is "Hoes" - om te kijken hoe de "Easy Photobase" daar werkte. Het gemeentearchief zetelt in het rond 1555 gebouwde perceel Wijngaardstraat 3, waarin gedurende drie eeuwen diverse burgemeesters en schepenen van Goes, een president van de rechtbank, en nog vele andere notabelen woonden. Het pand ziet er aan de voorkant niet zo groot uit, maar 't is zeer diep, zodat het archief over een gigantische ruimte beschikt. Bij het binnengaan viel mijn oog op een vitrine - een "lokkertje" voor 't publiek - met wat foto's en prentbriefkaarten.

Daarboven hing een groot eind 19e eeuws mansportret, waarbij een bordje "wie ben ik?".

Het Goese gemeentearchief beschikt over zo'n 60.000-75.000 foto's, opgezet op fotokartons en opgeborgen in 100 bakken. Dat is nogal wat voor een gemeente van 35.000 inwoners. De collectie heeft zich zo kunnen uitbreiden, omdat iedere Noord- en Zuid-Bevelander, die afstand wil doen van oude foto's en documenten, deze naar het Goese archief brengt. Kijk, en dat moeten we nu in Soest ook hebben! Maar eerst wilt u weten wat de "Easy Photobase" nu wel is. Dit is een systeem voor digitale beeldarchivering dat onlangs door de gemeente is aangeschaft. Het voornemen is om onze fotocollectie, ruim 10.000 afbeeldingen van 1880 tot heden, in de komende jaren digitaal op te slaan (te scannen), te beschrijven, en vervolgens op internet aan te bieden. Henk Gerth en ik zijn druk bezig ermee proef te draaien. De klant die straks wil zien wat wij - als willekeurig voorbeeld - van de Soesterbergsestraat in huis hebben, krijgt alle fotootjes van deze "avenue" voor zich in postzegelformaat op het scherm. Naar believen zijn deze postzegeltjes "op te blazen", waarbij tevens de historische informatie verschijnt. Foto plus info is meteen uit te printen. Het ei van Columbus!

Maar we mogen vooral niet verzuimen ook aan de fysieke collectie de maximale zorg te blijven besteden. Want "de virtuele wereld", hoe wonderschoon ook, is en blijft een fragiele wereld. Het zij daarom nogmaals gezegd: niets kan tippen aan "het oude goud", de foto's en prentbriefkaarten in het echt, die we onder maximale condities voor ons nageslacht dienen veilig te stellen. De foto's en prentbriefkaarten dienen daarom, als ze zijn gescand, met zuurvrije tape op zuurvrij karton te worden "opgezet", waarbij tevens de geprinte historische beschrijving op de achterzijde van het karton wordt bevestigd.

Vervolgens worden de afbeeldingen, onder toevoeging van een straatannex volgnummer, per straat weggezet. De Birkstraat bijvoorbeeld heeft als straatnummer 330; de foto's worden zodoende genummerd 330-1, 330-2 enzovoorts.

Komende herfst beginnen we - u mocht het welhaast verwachten - met de Birkstraat. Als wij een straat onderhanden hebben, dan leg ik meteen de eigentijdse situatie in diverse fotografische "doorkijkjes" vast. Oud en nieuw worden zodoende in één keer verwerkt. Zo is de Birkstraat al volledig nieuw gefotografeerd.

U begrijpt het wel, het is een klus die nog vele jaren zal vragen, tot het moment dat ze ons het gemeentehuis uit moeten dragen.....

Maar er is meer te doen.

Op korte termijn verschijnt de tweede druk van ons boek "100 jaar Soest en Soesterberg in woord en beeld". Bestellingen kunt u opgeven bij Museum Oud Soest of bij boekhandel v.d.Ven.

We bereiden de komende exposities "kijk uw wijk" voor. In oktober a.s. worden Soesterberg en Soestduinen tentoongesteld, en in januari 2000 volgt Soest-Zuid. Uiteraard wordt ook in deze exposities het oude tegenover het nieuwe gezet.

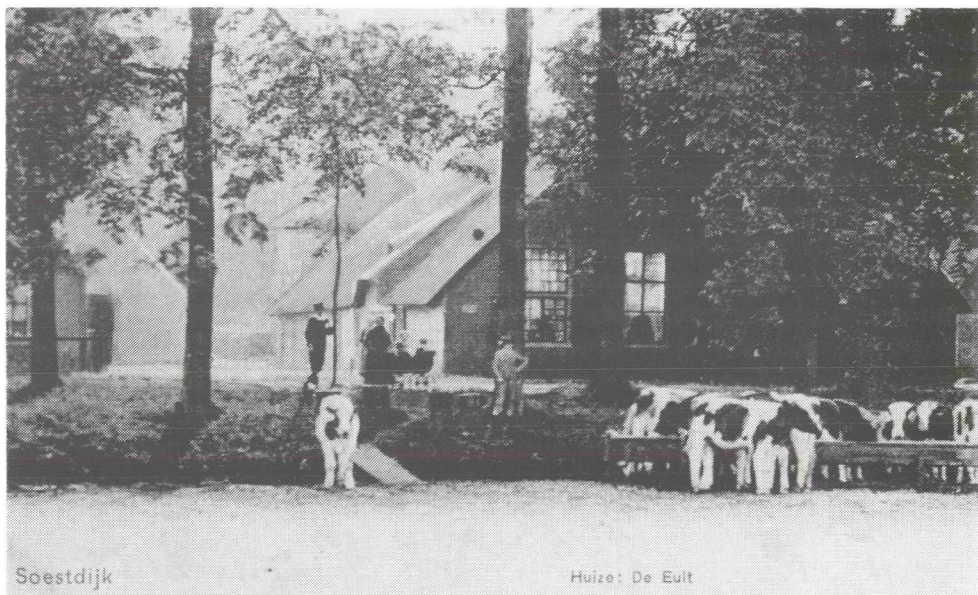

Slager J.B. v.d.Berg - ook wel "soepie" genoemd, vanwege de heerlijke erwtensoep die hij maakte - met zijn vrouw, J.M.v.d.Berg-v.Ee en twee van hun kinderen, opgesteld voor hun zaak aan de Kerkstraat 22. Een foto uit de jaren '30. De koe wordt niet, zoals misschien gedacht, in de slagerij geslacht. Dat was ook toen, op grond van de Vleeskeuringswet 1919, ten strengste verboden. Het betrof een prijkskoe, die naderhand naar het slachthuis aan de Lange Brinkweg zou worden afgevoerd. Slagerij v.d.Berg was tot 1960 gevestigd in het pand waarin we tegenwoordig kaashuis Pieter Bor aantreffen. Het pand, nu genummerd Kerkstraat 40, maakt, na grondige verbouwing, onderdeel uit van een blokje. Rechts is een huis aangebouwd. De foto, kortgeleden verworven, zal zeker te zien zijn op onze expositie "de sappelende Soester middenstander".

Ons volgende plan is om medio 2000 de expositie "de sappelende Soester middenstander" te presenteren. Wij zijn dan voornemens om oude afbeeldingen van middenstandszaken uit de jaren 1900-1960 – het liefst met de middenstander erbij – uit het vergeetboek te halen. Naast de oude afbeelding komt, zoals gebruikelijk, een foto van de huidige situatie te hangen. Wie weet heeft u in uw album of schoenendoos ook nog wel iets leuks voor ons zitten! Wij laten er bij Willem van Oosten een afdruk van maken, en dan krijgt u het origineel weer keurig retour.

De rubriek "verdwenen Soest" keert, na anderhalf jaar afwezigheid, binnenkort in de Soester Courant terug. Gijs van Brummelen is bereid gevonden de verzorging van de rubriek op zich te nemen.

Dit alles is bedoeld om ons Soester gemeentearchief meer acte de presence te geven. Want wij willen hier in Soest een archiefdienst met een brede taakstelling, uitgangspunt ook van de nieuwe provinciale cultuurnota.

Soestdijk

Huize: De Eult

Oók van net over de gemeentegrens wordt verzameld. Boerderij "De Eult" of "De Oelte" stond op het grondgebied van Baarn, en vanuit Soest komend, aan de linkerkant van de Torenlaan, even voorbij de Naald. Opvolgende families Van de Grift oefenden er het boerenbedrijf uit. De boerderij brandde op 18 mei 1900 tot de grond toe af maar werd herbouwd. De foto toont de situatie van vóór de brand. Koningin Emma ging er vaak een glas melk drinken. (gegevens Historische Vereniging "Baerne").

Naast het overheidsarchief als traditioneel werkterrein dient zo'n archiefdienst nieuwe stijl ook particuliere archieven van bedrijven en instellingen te verwerven, een fotoverzameling bij te houden, een historische bibliotheek te bezitten, een krantenverzameling op orde te hebben, en een documentatieverzameling (brochures, folders, knipsels, kaarten) te presenteren. Archieven en historische verzamelingen zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden en vormen samen, in brede zin, het Soester gemeentearchief, ten behoeve van de openbare dienstverlening, dicht bij huis en laagdrempelig. Zo willen we het hier, voor nu, en hopelijk tot in lengte van jaren!

MR. G. DEKETH, BURGEMEESTER VAN SOEST 1926-1937

Wim de Kam

Bij Koninklijk Besluit van 4 februari 1926 werd tot burgemeester van de gemeente Soest benoemd de heer mr. Govert Deketh.

Het was niet de eerste keuze van de toenmalige Commisaris der Koningin in Utrecht, de heer s'Jacob. Hij stond als nr. 3 op de aanbeveling. Als nr. 1 voor de opvolging van Beaufort (die naar Driebergen was vertrokken -zie vorige nummer van Zoys tot Soest) stond geplaatst de heer Fabius, kapitein van de Generale Staf. Hoewel die geen ervaring had op het bestuurlijke vlak was dat een krachtige persoonlijkheid volgens de CdK en volgens hem had Soest een krachtig leider nodig. Als nr. 2 op de aanbeveling stond de heer Mackay, oud burgemeester van Medan.

Voor de benoeming van Deketh is het nodige lobby-werk verricht. In het archief van het kabinet van de Commissaris der Koningin bevinden zich twee zogenaamde 'amice-briefjes' die daarvan getuigen. In een brief van J.F. de Beaufort wordt Deketh (overigens op verzoek van Deketh zelf geschreven) aanbevolen. Aan het slot van de brief merkt Beaufort op dat hij de schoonmoeder van de CdK heeft ontmoet tijdens haar vakantie in Cannes.

De andere amice-brief is van W.R. Roëll, die het heeft over zijn aangetrouwde neef Deketh maar vooral over diens vrouw. Hij merkt

op van zijn vrouw te hebben vernomen dat ze (de fam Deketh) hun dochttertje catechisatielessen laten volgen en dat zij 's avonds met de kinderen in de Bijbel lezen omdat er 's morgens niet veel tijd voor is. Bovendien lijkt de vrouw van Deketh, hoewel de familie voor zover Roëll weet niet over erg veel middelen beschikt, zeer geschikt voor weldadigheid want zij heeft op de Kerkbrink te Hilversum meegedaan aan een actie voor Pro Juventute.

De beide amice-briefjes zijn door de Commissaris der Koningin toegezonden aan de minister van binnenlandse zaken de Geer (de latere minister-president die na de oorlog tot aan zijn dood in Soest heeft gewoond). In tegenstelling tot de nrs. 1 en 2 van de aanbeveling behoorde Deketh tot dezelfde partij als de minister, namelijk de CHU.

Mogelijk heeft dat ook nog een rol gespeeld bij de benoeming. Wat in ieder geval een rol heeft gespeeld is de uitdrukkelijke instemming van de Koningin-moeder Emma. Een brief van de particulier secretaris van koningin-moeder Emma maakt daarvan uitdrukkelijk gewag.

Opnieuw een bewijs dat de Koninklijke familie persoonlijk geïnteresseerd was in de benoeming van de burgemeester in de nabuurgemeente van paleis Soestdijk.

Overigens blijkt uit het archief van de Commissaris der Koningin dat niet alleen gelobbyed is voor de heer Deketh. Tot de sollicitanten naar het ambt van burgemeester van Soest behoorden destijds ook twee raadsleden, t.w. R.L. van den Berg (wethouder en loco burgemeester), lid van de CHU en mr. J.H. van Doorne, lid van de Vrijheidsbond. In een brief van inwoners van Soest werd er op aangedrongen R. van den Berg te benoemen en niet iemand van adel. Het is overigens opvallend dat beide raadsleden in 1927 niet terug zijn gekeerd in de gemeenteraad.

De heer mr. Govert Deketh is op 5 februari 1876 geboren te Weltevreden (wijk van Batavia) in Ned.Oost Indië. Zijn rechtenstudie volgde hij aan de universiteit van Leiden en werd afgerond in 1901 met het behalen van de meesterstitel. Op 4 september 1902 trad hij in het huwelijk met Isabella Antoinette Putman Cramer, die eveneens in Ned Oost Indië was geboren maar ook naar Nederland was overgekomen. Nog in hetzelfde jaar is het jonge paar vertrokken naar Ned.Indië waar de heer Deketh een functie verkreeg bij de rechterlijke macht. De laatste zes jaar voor zijn terugkeer naar Nederland in 1925 was hij lid van de Raad van Justitie in Ned. Indië. Het echtpaar had inmiddels zes kinderen (3 jongens en 3 meisjes)

Op 19 februari 1926 werd het echtpaar Deketh feestelijk ingehaald in Soesterberg en Soest en werd de heer Deketh geïnstalleerd als burgemeester. Het echtpaar vestigde zich in de villa "Lindenhorst", Beukenlaan 1 (zie foto; voorheen heette die villa "Parsenn"). Die villa waarin later de verhuisonderneming van Duyst werd gevestigd is enkele jaren geleden afgebroken en vervangen door nieuwe woningen.

Bij de installatie stelde de loco-burgemeester (wethouder R.v.d. Berg) de gemeente Soest aan de nieuw benoemde burgemeester voor. Een deel van de karaktertekening die toen door de wethouder werd geschetst zal ik hieronder citeren omdat die mijns inziens toch wel raak is voor die tijd:

" Het is niet zoo, dat deze gemeente in haar landelijke rust onbewogen blijft door den golfslag van dezen tijd. Het is niet zoo, dat dit villadorp alleen maar kent een bevolking die levensrust en genieting zoekt naast de meer oorspronkelijke bewoners, die op akkers en weilanden hun bestaan vinden, maar zóó is het: de moeiten en beslommeringen van dezen tijd ontwikkelen zich binnen deze snelgroeiende gemeente op een wijze die tot grooten ernst dwingt. Reeds in de aanwijzing van den snellen groei is de oorzaak der gewichtigste zorgen

geconstateerd. De landelijke afzondering moest wijken en blijft gestadig wijken voor de eischen van de uitbreiding en vestigingskans en waar de macht van den ondernemingsgeest zich beweegt is de ontgoocheling en teleurstelling, is de toeneming der zorgen niet te ontgaan. En die zorgen breken zich op allerlei wijze baan. Zij zoeken hun uiting in klacht en begeerte. Zij hunkeren naar oplossing in den ordelijken weg van meeningsverschil, of in de uitingen van wrevel en verzet.

Behoorde onze gemeente voor weinige jaren tot die gedeelten van ons land waarin het water naar het woord van Huygens rustig tegen het walletje klotste, thans kennen wij feller bewogenheid. Partijgroepeering en persoonlijke geaardheid staan scherper tegenover elkander dan toen werd vermoed dat mogelijk zou zijn. Gewis is zulks een onstuimigheid een teeken van leven; waar het doodstroom is valt niets te verrichten. En het is de beteekenis van dit ogenblik, dat in deze vergadering waarin ik de tolk ben aller aandacht gericht is naar daden van besturingsbeleid"

De daden van besturingsbeleid werden verwacht van de nieuwe burgemeester. Dat het gedurende de gehele dag van zijn installatie flink regende was misschien geen gunstig voorteken.

Het economisch tij zat in ieder geval niet mee en de tegenstellingen waarover de loco-burgemeester bij zijn installatie sprak namen verder toe. Burgemeester Deketh bleek niet die krachtige bestuurder waarop bij zijn komst was gehoopt. Bij zijn herbenoeming in 1932 werd in de vergadering van de gemeenteraad geen woord van gelukwens uitgesproken. Hoewel in zijn ambtsperiode in de gemeente Soest in de moeilijke jaren dertig het nodige tot stand is gebracht (te noemen valt o.a. het Soester natuurbad) wordt de periode toch gekenschetst door tegenstellingen en bestuurlijke onmacht.

Deketh werd gezien als een beminnelijk mens die het goed met de mensen voor had maar een zwak bestuurder was. Niettemin kon hij verbaal af en toe wel uit zijn slof schieten.

Zo haalde hij fel uit naar de kerkeraad van de Emmakerk die er in zijn ogen een rotzooi van had gemaakt bij de inwijding van de kerk.

Later gaf hij toe zich misschien wel iets te scherp te hebben uitgedrukt maar nam inhoudelijk niets terug van zijn mening. In de raadsvergadering van 7 april 1932 verdedigde hij de afwijzing voor het organiseren van een kermis in Soesterberg om gelden bij elkaar te

krijgen voor de oprichting van een sportpark blijkens de notulen als volgt: *"Spreker zegt dat hij in dezen tijd bij het houden van een dergelijk feest het hoongelach van den duivel zou horen. Hoe kan men er nu aan denken om in deze tijden kermis te houden. Er wordt zo verschrikkelijk veel geleden in dezen tijd; de werkloosheid neemt steeds toe, en overal hoort men smartkreten en zuchten, terwijl niemand weet waar men eigenlijk aan toe is. Het kermisvermaak is een feest van een roes, en is thans een bespotting"*.

In de raadsvergadering van 31 januari 1934 verdedigde hij het voorstel van het college om geen kanovijver aan te leggen bij het natuurbad als volgt: *"spreker, die het vorig jaar in het natuurbad te Bilthoven een kijkje heeft genomen, heeft zich afgevraagd in welke wereld en in welke sfeer hij daar leefde. Meer dan 3/4 gedeelte der aanwezigen was niet in het water, doch alleen maar om van elkander te laten zien wat ze zijn met geringe bedekking. Zulks is een groot gevaar voor de bevolking. We hebben hier in Soest een mooi natuurbad en dat moet men behouden. Men moet deze mooie plas in hare mooie ongerepte natuur niet bederven. De beide Majesteiten, die spreker de hooge eer had het natuurbad te mogen laten zien, waren vol lof over dit mooie, eenvoudige bad met de watervallen en het prachtige uitzicht op de Stompert. Men moet van het natuurbad geen speeltuin maken voor half naakte menschen. En zoolang spreker Burgemeester dezer gemeente is, zal hij weigeren zijn medewerking te verleenen om van het natuurbad een janboel te maken. Besluit de Raad evenwel anders dan zal spreker openlijk verklaren, dat hij geenerlei verantwoordelijkheid voor het natuurbad wenscht te aanvaarden. Spreker wenscht niet mee te werken aan een begin van verwording van het natuurbad. Hetgeen men gaat doen door het maken van een kanovijver, en waarvan het gevolg zal zijn het bederf der Soester bevolking"*.

Over de wereld waarin hij leefde maakte Deketh zich duidelijk zorgen. Tijdens de eerste raadsvergadering van 1936 citeerde hij de bekende woorden van de cultuurhistoricus Huizenga: " We leven in een bezeten wereld en we weten het " (uit het boek ' In de schaduw van morgen'). Zonder meer dramatisch was zijn verscheiden. Tijdens de feestelijke intocht van prins Bernhard en prinses Juliana op 15 april 1937 in verband met hun vestiging op paleis Soestdijk werd de burgemeester onwel. Op 20 april 1937 is hij overleden op de leeftijd van 61 jaar. Zijn vrouw was al begin 1935 overleden.

AANKOOP "HUIZINGE ZIJNDE EEN BOERENWONING" GELEGEN AAN DE MELM IN 1836

Wim Peters

"In 1836 zagen Pieter van Roomen en buurman Hendrik Butzelaar kans om de eveneens aan de Grote Melm gelegen boerderij van de familie De Beer te kopen. Later werd deze boerderij geheel eigendom van de familie Butzelaar."

Een citaat uit de beschrijving van de genealogie van de Familie van Roomen in nummer 4 van Van Zoys tot Soest van 1998 bracht mij er toe na te gaan in hoeverre de tot het archief van de Historische Vereniging behorende bescheiden wat meer duidelijkheid zouden kunnen verschaffen. Een groot deel van de originele afschriften van eigendomsbewijzen van Hendrikus Butzelaar behoort immers daartoe.

In het archief is inderdaad de originele kopie van de akte te vinden. Zij beschrijft minitieus de procedure die leidde tot de onderhavige verkoop en koop. Anders dan het citaat doet vermoeden was het niet Pieter van Roomen die het initiatief nam. Het was Hendrik Butzelaar, die na de koop verklaarde "voor zich als voor Pieter van Romen, landbouwer insgelijks te Soest voornoemd woonachtig" de koop te doen, doch dit terzijde.

"In het Jaar Eenduizend Achttienhonderd Zesendertig op Dingsdag den Derde Mei te zeven uren 's avonds" compareerden voor notaris Frans Pen:

"Zeger Hendrikze de Beer Landbouwer woonachtig in de gemeente van Soest, binnen het gemelde kanton, zoo voor zich zelve uit hoofde der gemeenschap van goederen welke tusschen dezelve en zijne overleden Echtgenote Barbara Gerritze Hak heeft bestaan, als in hoedanigheid van wettige voogd over zijne nog minder-jarige dochter Everdje de Beer door hem bij wijlen gemeld zijne Echtgenote in huwelijk verwekt

Nelletje de Beer Echtgenote van Jan Fokke kleedermaker ten deze met dezelve haren man geadsisteerd en door hem tot het teekenen en passeeren dezes geauthoriseerd

En Gerrit de Beer meerderjarig Jongman mede van beroep Landbouwer beide insgelijks te Soest voornoemd woonachtig.

In tegenwoordigheid van dezelve Gerrit de Beer in qualiteit als toezijnde voogd over zijn nog minderjarige zuster evengemelde Everdje de Beer zijnde hij tot deze postwelke door hem aangenomen benoemd en aangesteld bij famillieraadsbesluit in dato den Eersten April laatstleden behoorlijk geregistreerd en waarvan een afschrift aan de tegenwoordige Minute is geannexeerd"

Volgens De Bevolkingsgegevens van Soest uit 1813 was Zeger Hendrikse de Beer, zoon van Hendrikus Rutgerse de Beer, in die tijd houtkoper. Het gezin woonde op nummer 82.

In 1836 is hij omstreeks 63 jaar oud; zijn echtgenote Barbara Gerritze Hak is zoals vermeld - overleden. De oudste dochter Nelletje is dan ruim 30 jaar en getrouwd met Jan Fokke; haar broer Gerrit 25 jaar. De jongste dochter Everdje was in 1813 nog niet geboren en is in 1836 inderdaad nog minderjarig. Allen zijn in Soest geboren.

Tenslotte was aanwezig de Heer Jan van Goudoever, vrederechter¹ van het kanton van het kwartier Amersfoort; hij werd geassisteerd door de Griffier "overeenkomstig de voorschriften der Wet van den Twaalfden Junij Achttien honderd zestien".

Waarom vindt deze verwijzing plaats?

De betreffende wet "Gegeven in 's-Gravenhage, den 12den Juni des jaars 1816, het derde Onzer Regering" (van Koning Willem I) geeft een regeling van de formaliteiten, die in acht genomen moeten worden bij de verkoop van onroerende goederen waarbij minderjarigen zijn betrokken of als er bijvoorbeeld sprake is van faillissement.

De uitvoering van de bepalingen en de formaliteiten, die tot dan toe bij publieke verkoop van onroerende goederen waar o.a. minderjarigen bij betrokken waren, leverde veel vertraging op en veroorzaakte nutteloze kosten. En daarom werd besloten tot "het daarstellen eener algemeene wet aan alle onderdanen die zich in het geval bevinden, het effect doen genieten der te voren bijzonderlijk toegestane dispensaties, en tevens voor de belangen der minderjarigen en verdere bij zoodanige publieke veiling van onroerende goederen, geconcerneerde personen en boedels, in den hoofde dezès breeder omschreven, zorgvuldig waken;"

¹ Rechter in het eerste ressort synoniem aan kantonrechter

Van toepassing is in deze zaak artikel 2 van de genoemde wet dat luidt als volgt:

"Eerstelijk: met betrekking tot onroerende goederen, aan minderjarigen of die daar mede zijn gesteld, geheel of gedeeltelijk in eigendom toebehoorende:

§ 1. *De voogden, welke de verkooping van onroerende goederen, aan hune pupillen of aan geinterdiceerden², hetzij geheel of ten deele, in eigendom toebehoorende, voor derzelver belang noodzakelijk oordeelen, zullen gehouden zijn de autorisatie tot den publieken verkoop te vragen aan den familieraad, zamengesteld zoo als bij de wetten is bepaald.*

§ 2. *De autorisatie door den familieraad verleend zijnde, zal dezelve bij rekestte ter homologatie of bevestiging moeten worden ingediend aan de regtbank van eersten aanleg, welke daarop, na verhoor van den officier, zal beslissen, en ingevalle de homologatie wordt verleend, tevens een notaris zal benoemen, voor wien de publiek verkoop zal worden gehouden.*

§ 3. *Wanneer de onroerende goederen, zoo wel aan meerderjarigen als aan minderjarigen, of die daarmede gelijk staan, in eigendom toebehooren, en de meerderjarigen verlangen tot den publieken verkoop over te gaan, zullen dezelve het vermogen hebben om (zonder voorafgaande autorisatie van den familieraad) zich bij rekestte te adresseren aan de regtbank van eersten aanleg, ten einde autorisatie tot dien verkoop te erlangen, welke regtbank, na de voogden der minderjarigen of geinterdiceerde mede-geintresseerden in hun belang en den officier in zijne conclusien gehoord te hebben, op het gedaan verzoek zal disponeren; en het verzoek toestaande, tevens een notaris zal benoemen voor wien de publieke verkoop zal worden gehouden.*

§ 4. *De publieke verkooping zal vervolgens in beide gevallen, sub § 2 en 3 vermeld, door den benoemden notaris, in tegenwoordigheid van de voogden en toeziende voogden, en ten overstaan van den vrederegter van het kanton, alwaar de boedel is gevallen, gehouden worden."*

De akte is daarom ook zo interessant omdat zij een redelijk gedetailleerde beschrijving geeft van de aanleiding, die leidde tot de verkoop/koop van het onroerend goed aan de Grote Melm en uiteindelijk de uitvoering ervan.

²

onder curatele gestelden

Er was een gerechtelijke bekrachtiging (homologatie) van de autorisatie van de familieraad door de rechtbank voor nodig en het vonnis was openbaar gemaakt:

"Krachtens het vonnis gewezen bij de Regtbank van Eerste aanleg, zitting houdende te Amersfoort waarvan de Expeditie behoorlijk geregistreerd mede aan de tegenwoordige Minute is geannexeerd, op heden ter dezer uur ten huize van Anthony Fokken, kastelein in de herberg genaamd de Koophandel³ binnen de meermaals gemelde gemeente van Soest in het openbaar te veilen en aan de meest biedende of eerst mijnende te verkoopen de hierna breder omschrevene vaste goederen daarvan de aankondiging hadden laten doen door aanplakking van gedrukte biljetten en dat tevens de ondergetekende notaris op hun verzoek had ingesteld de Memorie van lasten bevattende eene opgave en beschrijving van de te veilen perceelen."

Helaas geeft het afschrift geen beschrijving van de lasten van het betreffende perceel; het betreft immers niet de originele minute, doch een afschrift t.b.v. de heren Butzelaar en Van Romen, de uiteindelijke kopers van kavel nummer 1. Wel beschrijft zij **het eerste perceel**:

"Een huizinge zijnde een boerenwoning voorzien van stalling voor Paarden en hoornvee, twee schuren, hooiberg, Erve en Moestuin voor het geheel groot drienzeventig roeden zevenenzestig Ellen staande en gelegen onder de Gemeente van Soest genaamd de Melm, Strekkende van het land van Peter van Romen oostwaards op tot in de Riviere den Eem, belend wijders aan de eene zijde de Hoog Welgeboren Heer Jonkheer Mr Joan Huijdecoper van Maarsseveen en aan de andere zijde Hendrikus Butzelaar op de Cadastrale legger der Gemeente bekend onder Sectie A nummer 27, 28, 29 en 30 "

Zowel Hendrikus Butzelaar, die getrouwd was met Stijntje Hendrikse de Beer (een zus van Zeger de Beer?), als Pieter van Romen waren dus burens van de verkopers.

Omdat de kadastrale registratie van de percelen nog onvoldoende was ingevoerd wordt in vele akten uit die tijd de "aankomsttitel" vermeld. Ook in deze akte is dat het geval en dat wordt als volgt beschreven:

³ later – tot in de jaren zestig- hotel/restaurant Eemland

"De comparant Zeger Hendrikze de Beer met zijne overledene Echtgenote Barbara Gerritze Hak gehuwd zijnde in eene gemeenschap van alle goederen die hun wederzijds staande huwelijk ook bij Erffenis zoude opkomen, heeft dezelve perceelen gedurende hetzelfde huwelijk verkregen uit de Boedel en nalatenschap van wijlen zijnen vader Hendrikus Rutgerse de Beer, blijkens eene akte van scheiding den Vijfde Januarij Achtthienhonderd zeven voor den notaris Zeger de Beer in tegenwoordigheid van Getuigen te Soest gepasseerd, destijds aan geen Registratie onderworpen, en welke scheiding geen bewijs opleverd van getranscribeerd te zijn, zoo als de comparanten dan ook verklaren niet te geloven dat die formaliteit heeft plaats gehad, ten minsten dat hun daarvan niets is bekend.

Genoemde Barbara Gerritze Hak zederd overleden zijnde heeft nagelaten drie kinderen te weten de Comparanten Nelletje de Beer en Gerrit de Beer en de minderjarige Everdje de Beer welke bij versterf van hunne Moeder Erfgenamen zijn, weshalven de te veilene perceelen voor de helft aan den comparant Zeger Hendrikze de Beer en voor de Wederhelft aan genoemde Nelletje, Gerrit en Everdje de Beer in eigendom toebehoren."

Het betreffende perceel wordt ingezet door de hoogste bieder, die "trekgeld" van 10 gulden zal genieten. Onmiddellijk nadat de hoogste is ingezet begint het meinen (of mijnen). Uiteindelijk is de hoogste bieder de koper. De akte beschrijft dat als volgt: "Onmiddellijk nadat (het) perceel ingezet is zal de slag van hetzelfde bij afslag gelegd worden en bij aldien zodanig perceel als dan niet hoger mogt worden afgemeind zal de inzetter difinitief koper zijn, doch hooger afgemeind wordende zal de Inzetter met genot van het trekgeld weder zijn ontslagen en het perceel aan den laatste verhooger in koop worden toegewezen"

Als verdere voorwaarden bepaalt de akte:

De koopers zullen gehouden zijn de te veilene perceelen over te nemen zodanig en in dien staat als deselve zich op het oogenblik der toewijzing bevinden, gesitueerd en gelegen zijn, zullende de verkoopers diensvolgens geensints kunnen worden achterhaald veelmin tot eenige vergoeding of schadeloosstelling worden verplicht, noch ook de koopers eenige afslag of vermindering der koopprijs kunnen vorderen ofschoon naderhand bevonden mogt worden, dat er eenige abuis of erreur plaats had zoo in de ligging, omschrijving, strekking en belending der perceelen als in de opgave der grootte of maat. Item in de opgave der verpondingen en lasten maar zullen de koopers met alles dienaangaande volkomen genoeg moeten nemen.

De koopers zullen wijders alle die verplichtingen moeten vervullen welke van dezelve als eigenaars der perceelen kunnen worden gevorderd en dienvolgens moeten maken en onderhouden alle hekken, dammen, sloten, Weteringen en Watergangen, kaden, dijken en Wegen als tot de perceelen behooren

Wijders zullen de koopers moeten gedogen de blijkbare of verborgene dienstbaarheden waarmede de te veilene perceelen mogten zijn bezwaard behoudens het vermogen om zich daartegen te verzetten en ten hunnen behoeven te doen gelden de heerschende dienstbaarheden daaraan verbonden ten lasten van naburige Erven blijvende nogthans alle constestatie⁴ dienaangaande zoo eischende als verwervende geheel en alleen voor rekening van de koopers.

De familie De Beer had zich het recht voorbehouden om het vee en de gereedschappen in het openbaar te verkopen. De akte bepaalt hieromtrent het volgende:

De aanvaarding van het perceel onder nummer twee zal kunnen geschieden dadelijk na de toewijzing, terwijl het eerste perceel kan aanvaard worden op den Negende Mei eerstkomende tot welke tijd toe het aan de verkoopers blijft die aan zich voorbehouden om op morgen den Vierden dezer maand in de Huizinge en op het Erf publieke verkooping te houden van Vee, Boerderij gereedschappen, Meubelen en andere roerende goederen. De schaden, reparaties, periculen⁵ en risico's blijven nogtans van de toewijzing af aan voor rekening van de koopers.

De koper van het perceel onder nummer Een moet over het erf van hetzelfde perceel een vrije uit en overweg gedogen van en na het land aan den Heer Huijdecoper van Maarsseveen toebehorende ten einde de comparant Zeger Hendrikze de Beer welke dit Land tot kersmis aanstaande in huur heeft, de voortbrengselen van zijn vee en de producten van dit land naar welgevallen kan vervoeren. De mistspecien aan de comparant Zeger Hendrikze de Beer toebehorende die zich nog in de stallen of op het Erf bevinden zullen daar ter plaats mogen blijven tot den Vierentwintigste Junij aanstaande

⁴ geschillen

⁵ gevaren

De verpondingen, lasten en ongelden waarmede de perceelen zijn bezwaard, worden verstaan voor rekening van de koopers ingang genomen te hebben op de Eersten Januarij laatstleden

De koopers zullen tot bewijs van eigendom bekomen Een Extract of afschrift van het tegenwoordig proces verbaal van veiling en toewijzing met een kwittancie der betaalde kooppeningen, alsmede ieder zooverre zijn perceel aangaat, een Extract uit de akte van scheiding in dato Vijfde Januarij Achtthienhonderd zeven hiervoren aangehaald.

De verkooping geschied voor Nederlandsche guldens, En zullen de koopers verpligt zijn de uitgeloofde kooppeningen te betalen ten kantore van den ondergeteekenden Notaris binnen Baarn voor of op den Twintigste Junij eerstkomende.

De koopers zullen dien onverminderd binnen zes dagen na dato der toewijzing aan handen en op simpele quittance van den ondergeteekenden Notaris moeten betalen alle de registratie en transcriptie, regten welke wegens den eigendoms overgang verschuldigd zijn en tevens de onkosten en verschotten zoo voor het houden der famillieraad waarbij de toeziende voogd over de minderjarige Everdje de Beer is benoemd, als voor het vonnis der Regtbank waarbij de verkoop is geaccordeerd.

Item voor het drukken en aanplakken der billetten benevens de verschotten voor de benodigde Zegels, het Honorarium van den Heer Vrederechter en deszelfs griffier, het salaris van den Notaris en in het algemeen alle verdere verschotten en onkosten geene van dien uitgezonderd, terwijl eindelijk de koopers ook nog zullen moeten restitueeren de trekgeden die op de perceelen zullen gesteld worden

De verkoop zal geen regt van eigendomsovergang sorteeren zoo lang de kooppeningen en verdere kosten hiervoren omschreven niet zullen zijn voldaan.

Bij gebreke van de betaling der kooppeningen of van de kosten behouden de verkoopers het regt om ten gevolge van een enkel bevelschrift etc. Indien de perceelen met hypothecaire inschrijvingen mogten zijn bezwaard zullen deze bij de betaling der kooppeningen worden geroijeerd, ten dien effecte, dat de perceelen zonder enig verband aan de koopers overgaan.

Indien de koopers daarenboven verkiezen mogten hunnen gekochte perceelen ook van Legale hypotheeken te zuiveren zal hun dit volkomen vrijstaan, doch zullen zij de betaling der kooppeningen niet mogen uitstellen op grond of onder voorwendzel dat die zuivering nog niet mogt zijn afgelopen, ook zullen alle de kosten op die zuivering vallende geheel en alleen voor hunnen bijzondere rekening zijn.

De verkoopers, koopers en Borgen / zoo de laatste gesteld mogten worden / zullen ten aanzien van alle de gevolgen dezer verkooping onderworpen blijven aan het regstgebied der Regtbank van eerste aanleg zitting houdende te Amersfoort."

Tot zelfs de kosten van de familieraad zullen door de koper(s) moeten worden betaald.! Wat moet men daar bij voorstellen?

Als de notaris de Memorie van lasten in het openbaar heeft voorgelezen gaat hij over tot het veilen van het eerder beschreven eerste perceel. Na diverse verhogingen van het bod wordt uiteindelijk het bedrag ingezet door veehouder Peter Kuijer uit Baarn voor een bedrag van fl. 1225,-.

Daarna schrijft hij:

"In slag verhoogd door Hendrikus Butzelaar koopman in hout wonende te Soest Eenhonderd en tien Gulden zegge fl. 110,- Dus het perceel finaal verkocht voor Dertienhonderd vijfendertig Gulden fl. 1335,- Genoemde Hendrikus Butzelaar daarop dadelijk verklaard hebbende dat hij deze koop had gedaan zoo voor zich als voor Pieter van Romen Landbouwer insgelijks te Soest voornoemd woonachtig hebbende de verkoopers hetzelfde perceel aan Hendrikus Butzelaar en Pieter van Romen voornoemd in koop toegewezen.

Dezelve Hendrikus Butzelaar en Pieter van Romen daarop terstond voor den ondergeteekenden Notaris en Getuigen gecompareerd zijnde hebben verklaard die toewijzing alzo te accepteeren, belovende en zich verbindende de uitgeloofde koopprijs op de hiervoren bepaalde tijd prompt te zullen voldoen en tevens alle de verdere voorwaarden punctueel te zullen nakomen, kiezende ten deze domicilie op hunnen hiervoren gemelde woonplaatzen en hebben na gedane voorlezing alhier geteekend/was geteekend/ H.Butzelaar. P.v.Roomen"

In tegenwoordigheid van bakker Jan Veenendal uit Soest, muziekmeester Silvester van den Hoek uit Baarn als getuigen werd de

akte ondertekend door de verkopers en de kopers, de vrederechter en zijn griffier en tenslotte de notaris.

Uiteraard werd de overeenkomst later geregistreerd in Amersfoort en dat kostte voor dit perceel zevenenzeventig gulden en achtentwintig centen. Ongeveer 10 jaar na de aankoop vinden de beide kopers:

"dat het hun niet gelegen komt die gemeenschap langer te doen voortduren, hetzelve perceel alsnu in twee gelijke deelen hebben gedeeld, en dat gedeelte aan ieder onzer te beurt gevallen, bij deze aan elkander toe te scheiden en aan te bedeelen als - de eerst ondergeteekende Pieter van Roomen aan den tweeden ondergeteekende, Hendrikus Butzelaar 36 roeden, 83« El, zijnde het Zuidelijke gedeelte en voorkomende onder Sectie A No. 662 geheel en N 661 gedeeltelijk en de tweede ondergeteekende Hendrikus Butzelaar aan Pieter van Roomen de overige 36 roeden, 83« El. zijnde het Noordelijke gedeelte, voorkomende in Sectie A onder een gedeelte van N. 661"

Intussen is de boerenwoning afgebroken zoals de onderhandse akte het beschrijft:

*"Wij ondergeteekenden Pieter van Roomen en Hendrikus Butzelaar, landbouwer en koopman in hout, beide wonende te Soest, verklaren bij acte van publieke veiling, gehouden te Soest door den Notaris Frans Pen den 3 Mei 1836, geregistreerd den 16 Mei des zelfden Jaars in deel 27 folio 28, en overgeschreven den 28 October 1836 ten Kantoore van Hypotheken te Amersfoort in deel 69 No. 59, voor gemeene rekening te hebben aangekocht een huis met Erf en moestuin, gelegen in de Gemeente Soest in Sectie A nrs 27, 28, 29 en 30 ter gezamentlijke grootte van 73 roeden 67 Ellen welke percelen **ten gevolge van amotie van het huis**, hermeten zijnde, thans voorkomen onder Sectie A als N. 661 tuin groot 42 roeden, 57 Ellen, en N. 662 groot 31 roeden tien Ellen boomgaard".*

Nu het kadaster is ingevoerd wordt deze akte overgeschreven ten kantore van bewaring van de Hypotheken en het Kadaster te Amersfoort.

Was er derhalve in 1836 nog sprake van een boerderij met stallen etc., dan resteerde tien jaar later nog slechts tuin en boomgaard.

VAN DE BOEKENPLANK

In juni van dit jaar verscheen op initiatief van de Stichting Coördinatie Kermissen Soest een nieuw boek: "100 jaar Soest en Soesterberg in woord en beeld

Tekst en samenstelling H. Gerth en J. Piekema

Een prachtig uitgevoerd boek, waarin tekstueel gebruik is gemaakt van mondelinge informatie verkregen van inwoners uit Soest en Soesterberg en van geschreven bronnen in het gemeentehuis aanwezig. In perioden van een tiental jarenreeksen is fotomateriaal weergegeven en voorzien van tekst met bronvermelding.

Waar gold de Ewa ad Amorem? -

Is het de wet uit de 9e eeuw die goldt bij de Eem?

Tussen Vecht en Eem 17 jrg. Nr 1 februari 1999 – door H.A. Kos

Het station Den Dolder (1)

Dolderse kroniek 2 jrg. Nr 2 - mei 1999 -NWJ Speelman

Uit het dagboek van pastoor Rademaker

Dolderse kroniek 2 jrg. nr 2 - mei 1999 -J van Dijk

In de mode van 1300 tot 1800

(thema de mode)

Nieuwsbrief SSG zomer 1999/nr 2

Korte Geschiedenis van het Geslacht Van Isselt in Eemnes (begint in Soest rond 1600)

Hist. Kring Eemnes juli 1999 jrg 21 nr 2

Laten, lenen en heerlijkheden

Een artikelenreeks waarin gepoogd wordt inzicht te geven hoe het landbezit zich in vroegere tijden heeft ontwikkeld.

Ons Erfgoed 7e jrg nrs 3 en 4

Boer, bestuurder en brandweerman –

De gemeente Hoogland 1811-1973

Themanummer n.a.v. 25 jaar geleden de opheffing van de gemeente Hoogland

De leden van de Historische Vereniging Soest werken in een aantal werkgroepen om onderzoek te doen en gegevens vast te leggen. Voor nadere informatie kunt u met de contact-personen overleggen, t.w.

Werkgroep:

Archeologie :de heer J. van der Putten , telefoon 035 - 6018965

Genealogie :de heer W. Routers, telefoon 035 - 6010169

Mondelinge geschiedenis: de heer W.P. de Kam, telefoon 035 - 5880048

Contact Gemeentelijke Monumentencommissie:

de heer H. Gerth, telefoon 035 - 6016635

Contact Museum Oud Soest:

de heer A.J. van den Dijssel, telefoon 035 - 6027238

De contributie bedraagt fl. 35,00 per jaar

Betaling is mogelijk : - op de postrekening van de penningmeester
Historische Vereniging Soest nr. 54 59 218
- dan wel op de bankrekening van de Vereniging bij
de Rabobank te Soest, rek.nr. 3599.02.235
(Giro van de bank: 21 27 75)

Losse nummers : Verkrijgbaar bij de secretaris.

Leden fl. 5,00

Niet-leden fl. 10,00

INHOUDSOPGAVE NAJAARSNUMMER 1999

	Blz.
Gesprek met Corrie van Beek, archiefbeheerder Soest	1
Een verdwenen behuizing teruggevonden in het buitengebied	2
Monument: het Cenakel te Soesterberg	4
De schatten van het gemeentehuis, slotartikel	6
Mr. G. Deketh, burgemeester van Soest 1926-1937	10
Aankoop "huizinge zijnde een boerenwoning" ... in 1836	15
Van de boekenplank, nieuwe en interessante uitgaven	24

